ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Л. В. ОБОЛЕНЦЕВА, докт. екон. наук, проф., проф. кафедри Туризму і готельного господарства
Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна

Драматичні зміни на міжнародному та внутрішньому ринках туризму, пов’язані з пандемією COVID-19, безперечно, ще довго будуть предметом численних досліджень. Але вже сьогодні, поряд з оцінкою глибини падіння та величини втрат галузі, вимагають вирішення питання розвитку туристичного сектору у постпандемічний період, і стосуються вони, перш за все, визначення стратегічних напрямів, способів та технологій пом'якшення наслідків кризи; а також відновлення галузі за умов виникнення нових векторів розвитку у сфері туризму.

Оскільки всередині країн криза торкнулася всіх видів діяльності, пов'язаних з індустрією гостинності, то в цілому COVID-19 вплине на валовий внутрішній продукт у всіх державах, особливо в тих, які в значній мірі залежать від готельного та туристичного секторів економіки. Очевидно, що відновлення міжнародного туризму після відкриття кордонів буде повільним та нерівномірним.

Принципово важливим моментом є той факт, що у той час як пандемія COVID-19 призупинила світовий туризм, мільйони людей, які знаходились чи знаходяться на карантині, прагнуть отримати культурні та туристичні враження прямо з дому. У цей період культура довела свою високу значущість, а попит на віртуальний доступ до музеїв, об'єктів культурної спадщини, театрів та уявлень досяг безпрецедентних рівнів.

Не зважаючи на всі труднощі, туристичний і культурний сектор має можливість створювати нові партнерства і співпрацювати - вони можуть разом розробляти та диверсифікувати пропозицію, залучати нову аудиторію, набувати нових навичок та підтримувати світовий перехід на нові умови.

Так, рекомендації, підготовлені відділом етики, культури та соціальної відповідальності ЮНВТО полягають у наступному[1, 2, 3]:

1. Удосконалити та налагодити взаємообмін поточними даними між галузями та секторами. Інформаційний обмін між секторами відіграє ключову роль у розумінні наслідків пандемії та розробленні ефективних заходів у відповідь. Конкретні дані щодо соціально-економічних наслідків пандемії COVID-19 для культури та туризму, а також щодо рішень, які здійснюються для порятунку культурного туризму, дозволяють розробляти плани щодо пом'якшення наслідків з метою задоволення різних потреб.

2. Запустити новаторські спілки. Ізоляція довела важливість нових технологій та ЗМІ у нашому повсякденному житті. Зараз, коли мільйони людей сидять удома на карантині, слушним є момент для створення та просування культурних вражень для постійної аудиторії. Складність полягає у забезпеченні

цих вражень таким чином, щоб це підтримувало отримання прямих переваг для залучених організацій та спеціалістів-практиків. Під час цього переходу в цифровий світ, туризм та культура можуть сформувати спілки з технічними компаніями та представниками приватного сектору для покращення доступу до їх онлайн-програм з нарощування потенціалу в галузі сталого туризму.

3. Надихнути формування більш стійкого майбутнього для культурного туризму. Туристичний та культурний сектори повинні продовжувати працювати разом, щоб надихати людей на формування стійкого майбутнього для культурного туризму.

4. Сформувати більш життєздатний туризм та кадри в галузі культурного туризму. Професійні профілі працівників сфери культури та туризму вимагають нових навичок для того, щоб вжити негайних заходів та участі у відновленні.

5. Зміцнення структури управління для покращення координації та обміну інформацією. Ця криза є нагодою для побудови моделей міжсекторального управління серед ключових учасників туристичного та культурного секторів.

6. Залучити нову аудиторію. Звертаючись до дітей та молоді, культурний сектор формує прихильників спільної справи громадян світу та туристів майбутнього. Емоційні зв'язки, які виникають зараз між громадянами та творцями культури, у майбутньому зроблять світ кращим.

Досвід розвитку національної та світової туристичної галузі показав, що потрібні такі перетворення, як перезапуск, реорганізація та асиміляція індустрії туризму відповідно до останніх стандартів та правил. Простежується створення нових бізнес-моделей, які суттєво визначать шанси галузі на виживання, перетворивши її на набагато стійкішу форму. Вітчизняна індустрія туризму демонструє стійкість із кількох сторін, а саме: уряду, учасникам ринку та місцевим спільнотам необхідно об'єднати свої зусилля, щоб забезпечити стійкість галузі. Технологічні інновації повинні піднятися на більш високий рівень для прискорення створення нових високотехнологічних туристичних продуктів у сфері туризму та гостинності. Це може сприяти гнучкому мисленню у туристичній індустрії, оскільки пандемія змусила лідерів галузі вивчити та проаналізувати інші більш відповідні технології, щоб перезавантажити галузь та повернути довіру споживачів.

Література:

1. COVID-19: Measures to Support Travel and Tourism. *URL*: https://www.unwto.org/covid-19-measures-to-support-travel-tourism . (дата звернення:29.01.2023).

2. International tourism and COVID-19. UNWTO. URL: https://www.unwto.org/international-tourism-andcovid-19 . (дата звернення:29.01.2023).

3. UNWTO Launches a call for action for tourism’s COVID-19 mitigation and recovery. UNWTO. URL: https://www.unwto.org/news/unwto-launches-a-call-for-action-for-tourisms-covid-19-mitigation-andrecovery . (дата звернення:29.01.2023).